

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

מסורת הש"ס

(א) תנחום קי. חולין יג. לא.
(ב) [חולין לה: ג] חולין לה.
(ד) עי' ירוש' ביצה פ"א ה"א,
ע"ז פ"ב סה"ג ה"ד, א' שבת
ע"ז פ"ג.
(ה) ירוש' שבת פ"ג ס"ז
ה"א, (ו) [פ"ה יג] חגיגה י:
ב"ק פ"ב ס. מהלרין סב: כריתות
ט: (ז) ויקרא ו' יח. שבת
ל"ה, (ח) קטן צ"ח. (ט) יומא נ"ח,
(י) דריה מנחם. חולין יג.

הגהות הב"ח

(א) גם' בפנים הוא דאמר כחץ
לא אמר ר"ע:

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

הנהגות אלה הן קבועות ונמשכות ברוב מקומות. הנהגות אחרות הן חלקיות ונמשכות במקומות מסוימים. הנהגות אחרות הן חדשות ונמשכות במקומות מסוימים. הנהגות אחרות הן חדשות ונמשכות במקומות מסוימים.

למחשבת בקרשים. שומע קרשים ולא צוונה אלא כמחשבת גדלים
בדיוט הוא. ראייה זאת כבר ידענו אותה ומיהו מזהו הוא
 ונפקא לן [א] ולא עיבוד: **שמעתי שהבעלים מפגלין.** צעודת הכהן אם
 קיבל הכהן בשתיקה ומישבו הבעלים עליה על פיגול היו פיגול: **והקריב**
המקריב. קרבו בפרשת נזקים נזקים חבי
 המקריב המקריב קרבו לה [א] ממזדרי
 [א] אלא [א] מקריב קרבו קרי ליה
 ילכו הו לה כלל [א] המקריב לא
 תחשב: **ורבי אליעזר פוסל.** אהם
 מפרש כהדיו שחטם מחשבת עובד
 כוונתו צעודת כוונתו ואל"ל ללא
 איהו שחט לה פסול: **שאין כשר**
להניע. בתקפת שנת כגון דס נדה
 או איסור (או) הנאה: **ואין מלניניו**
מבטו. כשר הוא להניעו אם היה [א]
 מלניניו כשר שיעורו של זה מעט
 הוא ואין אדם חושבו להניעו: **וכא**
אמר וסולואל. בשנת לה"ה חיי
 ומשבו מלאכה מפני מחשבתו של זה
 והוא כשר להניעו: **וסולואל.** רבי
 אליעזר ור"ש בן אביו: **הרי**

המחנה: בעבודת כוכבים ושבת דלא
מתיבא בהו מחשבה כדפדא אמרין
הו מחשב דהו עושא הו מחשבה:
פנים: חקירתא דמחשבה כהו
מתיבא מייעבא: **פנים הו דאמר.**
ששום דעיקר מחשבות יא חקירתא
מתיבא: **אכל כחוק.** כגון עבודת
כוכבים ושבת לא: **עבודת כוכבים**
מייעבא. דעבודת כוכבים דומיא
עבודת פנים מיבא חסדא מחנא
עבודת פנים נאכרע מיבא חסדא (ספרדן 8):
ובנה לאחריה יתום כלמי לה יא עבודת
הלאריות למקום מיבא כהו עבודת
כוכבים קין שדרה כקין שון שאין
דבר דבר חללה לוינו מחשבה וכו'

למיומרה מבפנים פ: מלאכס

אִיזוֹ מִקוֹמָם שֶׁל יִשְׁחִיתוּם בְּצִד הַכִּיפּוּרִים שֶׁחִיתוּם בְּצִד שֶׁרָת בְּצִפּוֹן יִדְמֶן מֵעַ

הדרו של בית שמאי

[illegible][illegible][illegible]

מז.

כב א מתי פ"א מהל'
 פסח"מ הלכה ג:
כג ב מתי פ"ד שם הלכה א:
כד ג מתי פ"ב מהל' שמיטה
 הלכה כג קמח עין פס'
 טושי"ע י"ד ד ספ' ג:
כ ד מתי פ"ק מ' מהלכות
 מעשה"ק הלכן ג והלכה ג:
כ ה מתי שם הל' א והל' ג:
ז ו מתי שם הלכה יב ופ"ד
 מהלכות עירוב"כ הלכה כ:
ז ד מתי פ"ק מ' מהלכות
 מעשה"ק הלכה יג:

תורה אור השלם

1. נחשט את בן הכפר לפני
דינה והקריבו בני אהרן
הבוגרים את הדם וקראו את
הדם על המחבת פסבד אשר
פתח אלה מנעד;
2. וכי תבואו וכן שלמים
לידיה ורענכם תחזקה;
3. והקריב המקריב קרבנו
לידיה מנחה שלח עשירן כולו
מכרעית החין שמן;

[illegible]

שיימה מקובצת (המשד)

[illegible]

ל גב דליה ליה תוך (דשון חסומות

מִנֵּי צִמְתָּעָם בְּקִדְשֵׁים שֶׁהוּא פָּסוּל. פִּי"ק דְּחוּלִין (דף יג.) פִּי"ק לִרְשָׁה נִקְוָעָתָם כְּגוֹן מִתְעַסֵּק בְּסִמְכֵי לְהַגְבִּיחֵו [א] לְזוּרְקוֹ וְקִשָּׁה וְכִסְיָי אִפְלוּ דְּחוּלִין פָּסוּל לְרַגְלֵי דְּפִלְגֵי עֲלֵיהֶם דְּרִבִּי נֶחֱם [ב] וְכִנּוּ כִּוְנֵה אֲפִי מִתְכִּין לְחִמְיָה כְּגוֹן זָקֵק סָקִין לְנוּעָלָה בְּזוּלָה דְּחִשְׁבִּי מִתְכִּין לְחִמְיָה דְּמִכּוּסָה פִּי"ק דְּחוּלִין (דף קד.) אֲפִי פָּסֵל רַגְנֵן עֵד שִׁמְכֵי לְחִמְיָה סִימְנִין [א] אָף עַל גַּב דְּלִמּוֹ מִתְכִּין לְחִמְיָה לְהַמִּיר בְּשֵׁר וְדֹלִי מִכְשֵׁי דְקִלְמָתֵי הָסֵם וְרַגְנֵן נִיזֵי דִלָּךְ כְּשֵׁי כִּוְנֵה לְבִיחֵיהֶם לְחִמְיָה מִיחָא עֲשִׂין פִּירוּשׁ לְחִמְיָה סִימְנִין אֲבָל חִמְיָה אֲחִיתָ לֹא חִזְק סָקִין לְנוּעָלָה בְּזוּלָה מִתְכִּין לְחִמְיָה הוּא וְפָסֵל רַגְנֵן וְזִכְלָה [ב] הֵא מִתְעַסֵּק דְּקִדְשֵׁים הֵינּוּ מִתְכִּין לְחִמְיָה סִימְנִין וְלֹא לֶשֶׁם וְזִכְלָה דְּחוּלִין בְּשֵׁר וְנִקְדָּשִׁים פָּסוּל וְעוֹד יֵשׁ מִתְעַסֵּק אַחֵר כְּגוֹן מִשּׁוֹם חוּלִין [א] דְּהֵינּוּ כְּסֻדּוֹר שֶׁן חוּלִין וְזִכְלָהוּ מוֹשַׁעַת אֲבָן כֵּן הִנְקֵר נִפְקִי:

הדרן עלך בית שמאי

אִירוֹ מקומו: קדשי קדשים
שחיטתו בצפון ה"ר
אפרים היה מדרקת מכלל דלג בעין
סנין (= נשחיתו מדלגת קמי שחיטתו
כלי שרת נצפון דקדמי נבי צבלה
וקיבול דמן כלי שרת נצפון ומתוך
כן אחיז שפיר הא דלחמך בפ"ק
דחולין (ג' דף) ע"כ שנתק קדושים על
קנה ושחט בה דלג בעי כלי שרת (=)
וכן משמע קלמ בפסחים פ' ואלו
דברים (דף סו.) שהיה כל אחד מציא
סביב מתוך ביתו (=) ולי אפשר לומר
כן בדפוס התורה (מוחזק סג.) ובסוף
דף טעמא (קלמן כ) דרשי מדרבתי
והא חז"ל חזקו עולה עולה

כלי חלפינו בזה מיניה בולבו ובסומה

פרק היה מביא (דף י"א:) משמע דמכין מקדש ליה לנס ועוד כפרס התורה (משנת ע"ח:) דלא למ"ד כפרס אלמא מכיל דאף על גב דליה לא מון מקדשא והביא קדושתא של קרב איהא למימר שחנקו ועשהא כלי י"ו וכר' יוסי ב"ר יהודה דלמר כפרס היה מביא (סוטה י"ד:) דעושין כלי שרת דען והביא לזלו דכרסי (פסחים י"ז:) אימר י"ו כל אחד הקדים סמיו בערב ככלי והביא דען מון הכא שחוטטין בבלי שרת כצפון כדמון כקבלה לא דמי דבקבלה נמי לא הוירי ככלי אלא משום דדעי שיהא גם הכלי כצפון לאפסורא אם

[illegible]

ובגמ' (נב.) יליף לה דברייחא יכול ועכבנו כו': פרים הנשרפים. פ' ד' כחמב' זהו אל שכן הדשן ישרף (ויקרא ד') וילפינן כסדר יומא ש' שהוקשו לפ' העלם לכל דבריהם כפרק בית שמאי (לעיל ע"א): כפר יום הכפורים והוא באצבעו על פני הכפרת וגו' (ויקרא טז): מתנה

[illegible]